

חכמת שלמה

תורות וסיפורים של ר' שלמה קרליבך

עלון מספר – 38

פרשת אחרי-

קדושים

תשע"ג

"קדושים תהיו כי קדוש ד' אלוקיכם"

של הטובע כדי להצילו. בשבוע הבא בפרשת אמור רואים אנו את קדושת הכהן שאסור לו להטמא לאחרים, אבל במקום מת מצווה צריך להטמא, והאמת היא כי אפילו כשנטמא עדיין הוא נשאר בקדושת כהן.

זה מרומז לנו בתורה הקדושה כאן כי "קדושים תהיו כי קדוש אני" זו הקדושה של ה' יתברך. ד' שוכן אתנו בצרותינו שלנו והוא מעלה ומקדש אותנו. זה דומה למצב שאנו מתפללים אחרי שאנו סופרים את העומר – "לטהרנו מקליפתנו ומטומאותינו".

אחרי חטא העגל כאשר משה רבנו ירד מהשמים עם הלוחות, רבנו של עולם אמר לו: 'האם אתה מסכים למסור נפשך למען

עם ישראל ולרדת מקדושתך הפרטית? משה רבנו ראה שעם ישראל במצב כל כך נמוך שבשביל לרדת ולדבר אתם הוא חייב לשבור את הלוחות ובמסירות קדושתו הפרטית שיבר את הלוחות, והשי"ת אמר לו "יישר כחך ששברת" בזכות מסירות הנפש משה בזכות שירדת מהמדרגה שלך למען עם ישראל, אני מוחל להם.

סוד החיים הוא, כמה אתה מלא קדושה. יש להיות קדוש אפילו כשאתה 'לא קדוש', כשאתה במצב של שפלות וחשכות, כי בענן אראה. גם כשאתה לא רואה כלום שהכל בערבוביה שם אתה מוציא את השי"ת. כמה אמונה יש לך יהודי כשאתה עומד כמו הסבא באושוויץ לא עלינו, כמה אתה מלא אור להאיר אפילו במקומות החשכים, ובאנשים במצב שהכל חושך, האם אתה יכול להאיר להם ולמלא לבם בשמחה.

זהו הכח של כהן בקדושתו של אהרן, שכל אדם שפל ונבזה הנכנס למשכן הכהן מחבקו ומחזקו וממלא את לבו אורה, זה הנקרא – "קדוש כי קדוש אני".

לכן כתוב בתורה "איש אמו ואביו תיראו" האם קודמת, כי אמו של אדם היא הראשונה שמלמדת אותו מה זו מסירות נפש מה זו קדושה, להיות מוכן להיות 'לא-קדוש' כדי להציל את השני, זו המדרגה הכי גדולה בעולם.

"קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלוקיכם". בשבוע שעבר למדנו שאשה שילדה, לא תגיע לבית המקדש כמה ימים, ולכאורה למה באמת האישה נטמאת הרי להביא ילדים לעולם דבר נשגב מאד הוא התיתכן יותר קדושה מלהוריד נשמות קדושות לעולם הזה? מדוע היא נטמאת? אלא העניין כך הוא, האם אומרת לבנה או לבתה שנולדו: 'אני מוכנה לעשות הכל בשבילך אפילו שלא אוכל להיכנס למשכן, אני מוכנה אפילו לרדת לעמקי שאול במסירת נפש כדי לגדלך, על דרך התורה והיראה'.

השאלה היא, כמה אתה מוכן לרדת מהקודש עבור בנך? ברגעים ששומעים שהילד טוב כל אחד ודאי שמח ומחבב אותו, אבל השאלה אם הבן שלך אומר לך שהוא נפל והינו בשפל המדרגה וצריך עזרה, האם אתה מוכן להוריד את עצמך ולהוציא אותו מלמטה.

אם אומר לבני אני לא יכול לדבר אתך עכשיו כי אני עסוק במסחר או אפילו אומר לו שאני עסוק בלימוד תורה וכדו', ואומר לכמה כסף שתמצא אבל אל תפריע לי, זה אבא נחמד, אבל לא זו הדרך של עם ישראל הקדושים.

התורה אומרת "קדושים תהיו" כי הנקודה הגדולה של קדושה היא כמה אתה מוכן לצאת החוצה מקדושתך ולוותר על קדושתך לכמה רגעים כדי לעזור לשני.

אם אדם אומר לך אני לא מאמין בבורא עולם חס ושלום, מה אתה צריך כדי להוציא אותו מהמשבר? אתה לא יכול להביא לו ספרים להוכיח לו שיש בורא לעולם כי הוא לא מוכן לזאת עכשיו, רבותינו אומרים שצריכים להתפלל לפני השי"ת ולומר: 'אם היהודי הזה שבור כל כך ואינו יכול להאמין בך אבא, גם אני במדרגה שלו, ריבוננו של עולם אם לאת עוזר לו ותאיר את פניו אני נשאר אתו במצב שלו, לכן רבנו של עולם אתה צריך להציל את שנינו, אנא השם תמלא אותי בקדושה כל כך שאם יסתכלו עלי יראו שיש רק בורא אחד לעולם.

והאמת מי שמוסר כך את נפשו אין קדושה גדולה מזו, כמו מי שמציל אדם שנשטף בים צריך לירד עמו ממש לתוך הים כמצבו

לכן חברי וידידי תבינו את העומק של פסח שני הבא עלינו לטובה (השבוע ביום רביעי) בזכות מי יש לנו את החג? בזכות 'החברה קדישא' החברה הקדושים באמת שמסרו נפשם והסכימו לוותר על קורבן פסח ועל ליל הסדר בשביל לסחוב את העצמות של יוסף הצדיק, וגם את העצמות של נדב ואביהו – שהיה להם, לנדב ואביהו, מסירות נפש שהביאו אש זרה ישר לקדשי קדשים. עומק הדברים שהם פתחו את העניין שאפילו השפל ורחוק מכלל ישראל, שהאש של קדושה זרה לו, גם הוא יוכל להיכנס מיד לקדשי קדשים, רגע כמימרא. לכן האנשים ההם זכו להביא לנו את פסח שני, היום טוב הזה הוא ממש מיוחד שהוא מיוחד במיוחד לאלו שהם בדרך רחוקה שלא זכו להיות בליל הסדר בשיא הקדושה, גם להם יש דרך קצרה וקלה אל הקדושה.

תדעו חביבי אהרן הכהן כשנכנס לקדשי קדשים לקח את העומק 'הלפני ולפני' של כל אחד מכלל ישראל, כי כל איש יהודי אפשר שאינו קדוש, אבל קדשי קדשים בוודאי שכל אחד ואחד שייך לו, כי כמה שהאדם לא יטנף את עצמו, לא יגיע כלל לקדשי הקדשים שלו שזה עומק לבו שאינו נפסק אפילו לרגע מלדעת שאין עוד מלבדו והשי"ת בורא ומנהיג את העולם בכל רגע, לכן בזכות נדב ואביהו באמת כולנו זוכים להיכנס לקדשי קדשים עם הכהן הגדול.

ויהי רצון שנזכה כבר לביאת הגואל צדק בבניין בית המקדש וירושלים עיר הקודש במהרה בימנו.

סיפור נשמה שסיפר ר' שלמה קרליבך

הרבי ר' זושא זכותו יגן עלינו היה לפני נשואי בתו וחסידיו קבצו חמש מאות רובל לחתונה.

חשב הרבי מקום טוב להטמין את הכסף ועלה במחשבתו להטמין את הכסף בפרשת עשרת הדברות בפסוק "לא תגנוב" שאם ימצאה אחד ייזכר שאסור ללקחו, ולפני החתונה רצה הרבי ר' זושא להוציא את הכסף והנה נגנב משם, והיה לו צער מזה איך יוכל להיות שאדם יגיע למדרגה נמוכה זו אחר שרואה את הפסוק "לא תגנוב".

לימים הגיע פרשת קדושים, בפסוק "ואהבת לרעך כמוך" מצא חצי הסכום שם, והתחיל הרבי ר' זושא לבכות ואמר: "ריבוננו של עולם! ראה נא קדושתו של הגנב הזה, שחולק אתי את חצי הכסף שלו, וזושא רצה לקחת את כל הכסף", כששומעים את הסיפור הזה יש דמעה אחת בתפלה להקב"ה: "הלוואי שנזכה להסתכל על העולם בעיניים אחרות לגמרי, בעיניים קדושות", ועינינו תיראנה מלכותך במהרה בימנו.

אני יספר לכם עוד סיפור על הרבי ר' זושא:

יום אחד הוא נוסע לעיר אחת, ומולו בעגלה יושב איש עשיר. אתם מכירים את העשירים האלה החושבים שבכסף קונים הכל... כמובן, לר' זושא לא היו ניגונים של רבי. לא זקוק היה לכבוד. הוא נראה איש פשוט שבפשוטים, עני ואביון, 'ארחי פרחי'. גם משנעשה רבי נשאר עני. מפני שגם כשנתנו לו, חילק הכל לעניים. לא ידע היהודי העשיר מי יושב לפניו, והחל להתלוצץ על חשבוננו. אבל לרבי ר' זושא לא היה אכפת. אדרבה, כשהתלוצץ עליו העשיר צחק ר' זושא יחד איתו.

וכך זה נמשך כל הדרך – האיש העשיר צחק על ר' זושא, ור' זושא צחק יחד איתו...

כשהגיעה העגלה לעיר, המתנו מאות יהודים לרבי ר' זושא. שאל הגביר: 'את מי באתם לקבל?' אמרו לו: 'הרבי ר' זושא בא לכאן.'

'לא ראיתי אותו. היכן הוא?' והם מראים לו את היהודי שישב מולו. איך שהו התבייש...

הוא רץ לרבי ר' זושא וממש בכה: 'רבי הקדוש, תסלחו לי! לא ידעתי שאתם הרבי ר' זושא'

עכשיו, רבותי, תפתחו את שערי הלב. אתם יודעים מה ענה לו ר' זושא?

'לא ממני אתה צריך לבקש סליחה, אלא מכל העניים שבעולם. לא אותי ביישת; את כל העניים שבעולם ביישת.'

לתרומות הערות והארות ולקבלת העלון למייל: 7carlebach@gmail.com, 054-8140220 (נתנאל)

נערך ע"י נתנאל גואלמן, השיחה והסיפור לקוח מהאתר של קשר – www.box.com/rashban

תודה ענקית לאסף יוסף ליברמן על כל העזרה בהוצאת העלון ופיתוח הוצאת האור הגדול לאור העולם.

לעילוי נשמת: ר' אלעזר בן ר' גדליהו, חמדה בת ציפורה פייגא, חייה יהודית בת הרב שלמה זלמן, ר' משה בן ר' זכריה, תמר

בת ר' חיים שלמה, אברהם בן ר' אהרון עבי, זצ"ל.